

ಬಿಸಿಲು
ಚೆಳೆದಿಂಗಳು

ಡಾ. ಶಿವಮೂರಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಜಿ
swamiji@taralabalu.org

ಎತ್ತಣ ಮಾಮರ ಎತ್ತಣ ಕೋಗಿಲೇ!...

ಬೀಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತಮಿಶುನಾಡಿನ ಮಹಾನ್ ದಾಶನಿಕ, ಕವಿ ಮತ್ತು ಸಂತ ತಿರುವಳ್ಳುವರ್ ಅವರ ವಿಗ್ರಹ ಸ್ವಾಪನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಪರ ಸಂಘಟನೆಗಳು ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ಗೌರವ ತರುವಂತಹದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಬುಧ್ವ ಬರಹಗಾರರು ಯಾರೂ ವಿರೋಧಿಸದೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡಪರ ಸಂಘಟನೆಗಳು ವಿರೋಧಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಬೆರೆಯೇ ಉದ್ದೇಶವಿದೆಯೆಂಬುದು ನಿಷ್ಠಿತವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. “ಬಹುಭಾಗೆಗಳ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂದು ಪರಸ್ಪರ ಅರವು, ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಗೌರವಗಳ ಆಗತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿವೆ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವು ದ್ವೀಪಗಳಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಂತಣಾಕಾರ ಹಾ.ಮಾ. ನಾಯಕರು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. 1982 ರಲ್ಲಿ ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಡಾ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ ತಮಿಶುಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇರುಕೃತಿ “ತಿರುಕ್ಕೂರಳ್” ಗ್ರಂಥದ ಮುನ್ಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹಾಮಾನಾ ಅವರ ಈ ಮೇಲಿನ ಮಾತುಗಳು ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅರ್ಥವೂಣಿಕ, ಸ್ವರ್ಣಾಯ ಹಾಗೂ ಮನೋಯ. ಕನಾಟಕದ ಹೊರಗೆ ಇರುವ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಕನ್ನಡದ ರಾಯಭಾರಿ ಕಣ್ಣೇರಿಗಳಂತೆ ಇರಬೇಕು, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಆ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಹಾಮಾನಾ ಅವರ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ದುರದ್ವಷ್ಟವಾತ್ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಅನುವಾದ ಮಾಡುವುದಿರಲ್ಲಿ ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದ್ಯಃಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ವಾದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಯಡೆಯೂರಪ್ಪನವರ ಗಮನ ಸೆಳೆದಾಗ ಕನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂ. ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಶಾಫ್ತಾನೀಯ. ಕನಾಟಕ ಮತ್ತು ತಮಿಶುನಾಡಿನ ಮಧ್ಯ ವರ್ಷಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾವೇರಿಯ ವಾದವಿವಾದ ಪರಸ್ಪರ ಮಾತುಕರೆಯ ಮುಖಂತರ ಇನ್ನಾದರೂ ಉಪಶಂಕಾಗಳಲ್ಲಿ. ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ ತಿರುವಳ್ಳುವರ್ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಉಭಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗಿ ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳತ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯರಸಗಂಗೆ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವಂತಾಗಲಿ. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ವಿವಾದ ಉಂಟಾಗಿ ಇವರಡೂ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಜಳುವಳಿಗಾರರ ಕೆಂಗಣಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರಲಿ!

ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮಹಾಮಾನವತಾವಾದಿ ‘ತಿರುವಳ್ಳುವರ್’ ಅವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ, ತಮಿಶುಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನವಾದ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪಾಮರರವರೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥ ‘ತಿರುಕ್ಕೂರಳ್’. ಇದು ಬೈಬಿಲ್ ಮತ್ತು ಕುರಾನ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿರುವ ಮೇರು ಗ್ರಂಥ. ಯಾವುದೇ ಜಾತಿ-ಮತ-ಪಂಥ-ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಪಡದೆ ಉನ್ನತ ಜೀವನಾದಶಾಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಂ. ಶ್ರೀ.ಶ. 1730 ರಲ್ಲಿ Constanzo Beschi ಮಾಡಿದ ಇದರ ಲ್ಯಾಂಫೋ ಆನುವಾದ ಬರೋಪ್ಪ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿತು. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ‘ಅರಂ’, ‘ಪೊರುಳ್’ ಮತ್ತು ‘ಇನ್ನಮ್ಮೆ’ ಎಂದು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ‘ಅರಂ’ ಎಂದರೆ ಧರ್ಮ, ‘ಪೊರುಳ್’ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥ, ‘ಇನ್ನಮ್ಮೆ’ ಎಂದರೆ ಕಾಮ. ಇವು ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನಿಸಿದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡೆದಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಮೂರು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳಾದ ಧರ್ಮ-ಅರ್ಥ-ಕಾಮಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನ್ನೆಯ ಮೌಲ್ಯವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕುರಿತ ಭಾಗ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಈಗಿರುವ ಮೂರೂ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿರುವ ನೀತಿಮಾತುಗಳ ಅಶಯವಾದರೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ತಿರುವಳ್ಳುವರ್ ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೇ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವರು ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ವಿಶ್ವಾಸವಳ್ಳುವರಾಗಿದ್ದರು. ಗ್ರಂಥದ ಹೀಗೆಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ “ಪಿರವಿಪ್ಪೇರುಂಗಡಲ್ ನೀನ್ನುವರ್ ನೀನ್ನೂರ್ ಇದ್ದೆವನ್ ಅಡಿ ಶೇರಾದಾರ್” ಅಂದರೆ ‘ದೇವರ ಪಾದವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡವರು (ಸಂಭಿದವರು) ಈ ಜೀವನವೆಂಬ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾರೆ, ಉಳಿದವರು ದಾಟಲಾರು’ ಎಂಬ ಮಾತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೂರೂ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ 38, 70 ಮತ್ತು 25 ಹಿಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟು 133 ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಇದರ ಪ್ರತೀಕ್ರಿಯೆ ಕನ್ನಾತುಮಾರಿಯಲ್ಲಿ 133 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ತಿರುವಳ್ಳುವರ್ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಸಾಫಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ 10 ರಂತೆ ಒಟ್ಟು 1330 ಪದ್ಯಗಳು (ಕುರಳ್) ಇವೆ. ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯವೂ 14 ಮಾತ್ರಗಳ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಈ ದ್ವಿಪದಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಶೈಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು, ಪುರಂದರದಾಸರ ಶೀತಣನೆಗಳನ್ನು, ಸರ್ವಜ್ಞರ ಶ್ರೀಪದಿಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸುವಂತೆ ತಮಿಶುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುವಳ್ಳುವರ್ ಅವರ ಕುರಳುಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಾದಿಯಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಶುನಾಡಿನ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲಕ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಕಡೆ

ಪ್ರಯಾಣಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವಂತೆ ತಿರುಕ್ಕುರಳು ಗ್ರಂಥದ ಒಂದೊಂದು ಕುರಳು ಬರೆದಿರುವುದು ಅದರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರಶನ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕವಾದ ನೀತಿಗ್ರಂಥ ಇಡಗಿದೆ. ತಿರುವಳ್ಳುವರು ತಮಿಲನಲ್ಲಿ, ಸವಣ್ಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಆವರ ಹಿತೋಕ್ಕಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯ-ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದುವಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಇರುವ ಮಾಧ್ಯಮವೇ ಭಾಷೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಧ್ಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಭಾಷೆ ಕ್ರಮೇಣ ಲಿಪಿಯ ಮೂಲಕ ಬರಹದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಭಾಷೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಇನ್ನೊಳಿಸುವುದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ ಬಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ತಾನಾಗಿಯೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಸನ್ನೇ ಬಾಯಿಸನ್ನೇ ಮುಖಾಂತರ ಮೂಕರಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ ಬರಹದ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ದೈನಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಷಫ್ಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಕಾಣುವ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಒಳಹೊರಗೆ ಇರುವ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತ ದಾರ್ಶನಿಕ ಮತ್ತು ವೈಚಾಙ್ಣಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲೂ ಮುಂದಿನ ಟೀಳಿಗೆ ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತಪಡಿಸಲೂ ಸಹ ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳಿಯಲಾಗು.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಭಾಷೆಗಳಿವೆ. ಎಷ್ಟೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಭಾಷಾವಿಚಾಣ್ಣನಿಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗೆವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಷೆಗಳು ಇವೆ. 1911 ರ ಬಿಡಾನಿಕಾ ವಿಶ್ವಕೋಶದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ವಿಶ್ವದ ಭಾಷೆಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 1,000 ಇದ್ದು ಅದು ಇನ್ನೂ ಪರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಭಾಷೆಗಳು ಸ್ವರ್ಪಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದಧರವಲ್ಲ; ಇರುವ ಭಾಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆ ಅರಿವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದುವರೆಗೆ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ಭಾಷೆಗಳು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಡಂತೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದಧರ ಎಂದು ಅಮೇರಿಕೆಯ ಭಾಷಾವಿಚಾಣ್ಣ Stephen R. Anderson ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಲೆಕ್ಕಾಖಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಮಂಜದಲ್ಲಿ ಜನರು ಹಾಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಗಳು ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು 6,913 ಇವೆ. ಈ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ಕ್ಷೇತ್ರಿಸುತ್ತಿರೆಯೆಂದು ಭಾಷಾತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ಷೇತ್ರಿಸಿದಂತೆ ಭಾಷೆಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವಸಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಮತ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಸುಮಾರು 165 ಇದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 8 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರು ಸುಮಾರು 10 ಸಾವಿರ ಜನರಿದ್ದು ಉಳಿದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರು ಕ್ಷೇತ್ರಭಾಷೆಯಿಂದು ಇದ್ದು ಅವೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಅವಸಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವರೆಯಿಂದು ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವಸಾನದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿಭಿನ್ನ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ Endangered Species ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಅವಸಾನದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಭಾಷಾವಿಚಾಣ್ಣಗಳ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದಿನ ಒಂದು ಶತಮಾನದೊಳಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 3,000 ಭಾಷೆಗಳು ಅವಸಾನಗೊಳ್ಳಲಿವೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳು ವಿವ್ರುಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಉಗಮವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಒಟ್ಟು 250 ಭಾಷಾಕುಟುಂಬಗಳು ಇವೆಯೆಂದು ಭಾಷಾವಿಚಾಣ್ಣಗಳು ವಿಭಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷಾಕುಟುಂಬಗಳಿಂದರೆ ಒಂದು ಇಂಡೋ-ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷಾಕುಟುಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾಕುಟುಂಬ. ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯಿಂದರೆ ಭಾರತೀಯರು ದೇವವಾಣಿ, ಗೀರ್ವಾಣಿಷಾಷಣಿಯಿಂದು ಗೌರವಿಸುವ ಸಂಸ್ಕृತವು ಲ್ಯಾಟಿನ್, ಜರ್ಮನ್, ಪ್ರೆಂಚ್, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳಿಂದೆ ಇಂಡೋ-ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷಾಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ (Indo-European Family) ಸೇರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ (Dravidian Family) ಸೇರುತ್ತವೆ. ಭಾಷಾವಿಚಾಣ್ಣ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಒರುವ ಮುಂಚೆ ಸಂಸ್ಕृತಮಾಲದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಹುಟ್ಟಿತು ಎಂಬ ತಪ್ಪಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಶರ್ತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಇತ್ತು. ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಂಸ್ಕृತಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾರವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು, ಇವತ್ತಿನ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಂತೆ ಸಂಸ್ಕृತದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಕನ್ನಡವು ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಸಂಸ್ಕृತದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕृತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಸಂಬಂಧ ನಿಜವಾದ ತಾಯಿ ಮಗಳ ಸಂಬಂಧ ಅಲ್ಲ. ಸಾಕುತಾಯಿ ಸಾಕುಮಗಳ ಸಂಬಂಧ. ಸಾಕುಮಗಳು ಸಾಕುತಾಯಿಯನ್ನೇ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ತಾಯಿಯಿಂದು ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತಾಗೋ ಅಂತಹ ಅಪರೂಪದ ಸಂಬಂಧ. ಅದು ಇತ್ತಿಬೆಗೆ ಅತ್ಯೈ-ಸೊಸೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಪರಿಖಾಮಿಸಿರುವುದು ತೀರು ವಿಷಾದನೀಯ. ಇನ್ನು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಸಂಬಂಧ ಅಕ್ಷತಂಗಿಯರ ಸಂಬಂಧ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಒಂದು ಭಾಷಾಕುಟುಂಬವೆಂದರೆ ಅದರ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭಾಷೆಗಳ ಮಧ್ಯ 'ಅನುವಂಶಿಕ'ವಾದ ಅಂದರೆ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಾನ ಅಂಶಗಳು ಇರುತ್ತವೆ (A family is a group of languages that can be shown to be genetically related to one another). ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಂಸ್ಕृತ ಮತ್ತು ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ನಾಮಪಡಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪಡಗಳು 'ಪಕವಚನ, ಘ್ರಾವಚನ, ಬಹುವಚನ' ಎಂದು ಮೂರು ವಚನಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷಣ ವಿಶೇಷಗಳು ಒಂದೇ ವಚನ ಒಂದೇ ವಿಭಕ್ತಿ ಒಂದೇ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ವಿಶೇಷವು ಯಾವ ವಚನ ಯಾವ ವಿಭಕ್ತಿ ಯಾವ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ವಚನ ಅದೇ ವಿಭಕ್ತಿ ಅದೇ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ Ein gutes Mädchen (ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿ), Ein guter Mann (ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳಿಯ ಪುರುಷ), Eine gute Frau (ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳಿಯ ಮಹಿಳೆ). ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣವಾದ 'gut'

(good) ಎಂಬ ಶಬ್ದ ವಿಶೇಷವಾದ Mädchen, Mann, Frau ಎಂಬ ನಾಮವರಗಳ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನುಣಾವಾಗಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ guutes, guter, gute ಎಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ Mädchen (ಹುಡುಗಿ) ಎಂಬ ಪದ ಜರುಗು ಭಾವಯಲ್ಲಿ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಜರುಗು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಜರುಗು ನಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳ ಲಿಂಗ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಸೂಚಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಲಿಂಗ (gender) ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಲಿಂಗವಿರುತ್ತದೆ. ಆಯಾಯ ಶಬ್ದದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಶಬ್ದಕೋಶದಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಗೆಯೇ. 'ಕಲತ್ರಮ' ಎಂದರೆ ಹೆಂಡತಿ. ಆದರೆ ಈ ಶಬ್ದ ನಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿದೆ. ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪದ 'ದಾರ'. ಇದು ಪ್ರಲೀಂಗ ಶಬ್ದವಾಗಿದ್ದ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಯೋಗ 'ಗಂಡುಭಿರಿ' ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಲಮಹಿಳೆಯರಿಂದ ಬಂತೋ, ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಗೌರವದಿಂದ ಬಂತೋ ಅಥವಾ 'ಬಹುವಲ್ಖ'ರಾದ ಹಿಂದಿನ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಂದ ಬಂತೋ ಆ ಪಾಣಿನಿಯೇ ಬಲ್ಲ! ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶಬ್ದಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಸಮಾರೀ' ಎಂಬ ಶಬ್ದ, ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಪ್ರರೂಪನಿರಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ 'ಸಮಾರೀ' ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ. ಇದನ್ನು ವಿನೋದವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹಿಂದೀಪದ್ದದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು:

ಜಬ್ ಸರ್ದಾರ್ಜೀ ಚಢೀಂ ಬಿಸ್ ಬನ್ಗಾರ್ಯಾ ನರ್ ನಾರೀ
ಕಂಡಕ್ಕರ್ ನೇ ಕಹಾ ಆಗೆಯೇ ಏಕ್ ಸಮಾರೀ!

(ಬಿಂಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ದಾರ್ಜೀ
ಬಿಸ್ ಹತ್ತಿದೊಡನೆ ಆದ ಜೋಗಿ
ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಹೇಳಿದ ಉದುತ್ತಾ ಸಿಟಿ
ಬಂಡಿತೊಂದು ಭಜ್‌ರಿ 'ಸಮಾರೀ'!)

ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಜರುಗು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾಮವರಗಳಿಗೆ ಮೂರು ವಚನಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡಾದ ದ್ವಾರಿದಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ವರದೇ ವಚನಗಳು. ಒಂದು ವಿಕವಚನ ಮತ್ತೊಂದು ಬಹುವಚನ. ವ್ಯಾಕರಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ವ್ಯಾತ್ಸಸವಿದೆ. ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಾ, ದ್ವಿತೀಯಾ, ತೃತೀಯಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಏಳು ವಿಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ್ದು ಏಳೂ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಚನಕ್ಕಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯವಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡಾದ ದ್ವಾರಿದ ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ವಿಭಿನ್ನ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದರೂ ಏಕವಚನ ಮತ್ತು ಬಹುವಚನ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ತರನಾದ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಏಕವಚನ, ಬಹುವಚನ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಉಪಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಮೂಲವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೇಪದಡೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಉ, ಅನ್ನ, ಇಂದ, ಗೆ-ಇಗೆ-ಕೆ, ಅ, ಅಲ್ಲಿ' ಇವು ಕನ್ನಡದ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು. (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮೀವಿಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಪಂಚಮೀವಿಭಕ್ತಿಯ ಶಬ್ದರೂಪ ಷಟ್ಪ್ರಿಂಬಿಭಕ್ತಿಯ ಶಬ್ದರೂಪಕ್ಕೆ 'ದೆಸೆಯಿಂದ' ಎಂಬ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಬಂದ ಶಬ್ದರೂಪ. 'ದೆಸೆಯಿಂದ' ಎಂಬ ಪಂಚಮೀವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಅನುಕರಣೆಯಲ್ಲದ ಮತ್ತೆನೂ ಅಲ್ಲ.) ಏಕವಚನವಾಗಲೀ, ಬಹುವಚನವಾಗಲೀ ಈ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಏಕವಚನವಾಗಿದ್ದರೆ ಇವುಗಳ ಹಿಂದಕೆ 'ನ'ಹಾರ ಸೇಪದಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುವಚನವಾಗಿದ್ದರೆ 'ರ'ಹಾರ ಸೇಪದಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಯಮ ಎಲ್ಲ ಇತರ ದ್ವಾರಿದ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಳಗಿನ ಹೋಷ್ಟಕವನ್ನು ನೋಡಿ:

1. ಕನ್ನಡ

ವಿಭಕ್ತಿ	ವಿಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
1. ಪ್ರಥಮಾ	ರಾಮ+ನ್+ಉ = ರಾಮನು	ರಾಮರ್+ರ್+ಉ = ರಾಮರು
2. ದ್ವಿತೀಯಾ	ರಾಮ+ನ್+ಅನ್ನ = ರಾಮನನ್ನು	ರಾಮ+ರ್+ಅನ್ನ = ರಾಮರನ್ನು
3. ತೃತೀಯಾ	ರಾಮ+ನ್+ಇಂದ = ರಾಮನಿಂದ	ರಾಮ+ರ್+ಇಂದ = ರಾಮರಿಂದ
4. ಚತುರ್ಥಿ	ರಾಮ+ನ್+ಇಗೆ = ರಾಮನಿಗೆ	ರಾಮ+ರ್+ಇಗೆ = ರಾಮರಿಗೆ
5. ಪಂಚಮೀ	ರಾಮನ ದೆಸೆಯಿಂದ	ರಾಮರ ದೆಸೆಯಿಂದ
6. ಷಟ್ಪ್ರಿ	ರಾಮ+ನ್+ಅ = ರಾಮನ	ರಾಮ+ರ್+ಅ = ರಾಮರ
8. ಸಹಸ್ರಮೀ	ರಾಮ+ನ್+ಅಲ್ಲಿ = ರಾಮನಲ್ಲಿ	ರಾಮ+ರ್+ಅಲ್ಲಿ = ರಾಮರಲ್ಲಿ

2. ತಮಿಳು

ವಿಭಕ್ತಿ	ವಿಕವಚನ	ಬಹುವಚನ
1. ಪ್ರಥಮಾ	ರಾಮ+ನ್ = ಇರಾಮನ್	ರಾಮ+ರ್ = ಇರಾಮರ್
2. ದ್ವಿತೀಯಾ	ರಾಮ+ನ್+ಇ = ಇರಾಮನೇ	ರಾಮ+ರ್+ಇ = ಇರಾಮರೇ
3. ತೃತೀಯಾ	ರಾಮ+ನ್+ಆಲ್, ಇನ್, ಓದು, ಉಡನ್ = ಇರಾಮನಾಲ್, ಇರಾಮನೀನ್, ಇರಾಮನೋಡು, ಇರಾಮನುಡನ್	ರಾಮ+ರ್+ಆಲ್, ಇನ್, ಓದು, ಉಡನ್ = ಇರಾಮರಾಲ್, ಇರಾಮರೀನ್, ಇರಾಮರೋಡು, ಇರಾಮರುಡನ್

4. ಚತುರ್ಭುಕ್ತಿ	ರಾಮ+ನೋ+ಲುಕ್ಕು = ಇರಾಮನುಕ್ಕು	ರಾಮ+ರೋ+ಲುಕ್ಕು = ಇರಾಮರುಕ್ಕು
5. ಪಂಚಮೀ		
6. ಷಟ್ಕೀ	ರಾಮ+ನೋ+ಲುಡ್ಯಯ = ಇರಾಮನುಡ್ಯಯ	ರಾಮ+ರೋ+ಲುಡ್ಯಯ = ಇರಾಮರುಡ್ಯಯ
8. ಸಪ್ತಮೀ	ರಾಮ+ನೋ+ಇಡಮ್ಮೊ = ಇರಾಮನಿಡಮ್ಮೊ	ರಾಮ+ರೋ+ಇಡಮ್ಮೊ = ಇರಾಮರಿಡಮ್ಮೊ

ಆದರೆ ಈ ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಯಮ ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಕಾರಾಂತ 'ರಾಮ' ಶಬ್ದದ ಕೆಳಗಿನ ಶಬ್ದರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ:

3. ಸಂಸ್ಕರಿತ

ವಿಭಕ್ತಿ	ವಿಕಾರಣ	ದ್ವಿವಾಕಣ	ಒಹುವಾಕಣ
1. ಪ್ರಥಮಾ	ರಾಮ+ಸು = ರಾಮಃ	ರಾಮ+ಬೀ = ರಾಮಃ	ರಾಮ+ಜಸ್ = ರಾಮಃ
2. ದ್ವಿತೀಯಾ	ರಾಮ+ಅಮ್ಮ = ರಾಮಂ	ರಾಮ+ಬೀಂ = ರಾಮಂ	ರಾಮ+ಶಸ್ = ರಾಮಾನ
3. ತೃತೀಯಾ	ರಾಮ+ಉತ್ತ = ರಾಮೇಣ	ರಾಮ+ಭಾಮ್ = ರಾಮಾಭಾಮ್	ರಾಮ+ಬ್ರಿಂ = ರಾಮ್ಯಃ
4. ಚತುರ್ಭುಕ್ತಿ	ರಾಮ+ಬೇ = ರಾಮಾಯ	ರಾಮ+ಭಾಮ್ = ರಾಮಾಭಾಮ್	ರಾಮ+ಭ್ರಸ್ = ರಾಮೇಭ್ಯಃ
5. ಪಂಚಮೀ	ರಾಮ+ಬಿಸಿ = ರಾಮಾತ್	ರಾಮ+ಭಾಮ್ = ರಾಮಾಭಾಮ್	ರಾಮ+ಭ್ರಸ್ = ರಾಮೇಭ್ಯಃ
6. ಷಟ್ಕೀ	ರಾಮ+ಬಿಸ್ = ರಾಮಸ್	ರಾಮ+ಬೀಂ = ರಾಮಯೋಃ	ರಾಮ+ಅಮ್ಮ = ರಾಮಾಣಾಂ
8. ಸಪ್ತಮೀ	ರಾಮ+ಬೀ = ರಾಮೇ	ರಾಮ+ಬೀಂ = ರಾಮಯೋಃ	ರಾಮ+ಸುಪ್ = ರಾಮೇಷು

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಸಂಸ್ಕರಿತದಲ್ಲಿ ಏಕೂ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಚನಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ತೆರನಾದ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳಲ್ಲಿ ವಚನಸೂಚಕವಾದ ಉಪಪ್ರತ್ಯಯವೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಮೂಲವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬೇರೆವಾಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

1985 ನೇಯ ಇಸವಿ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳು ಇರಬಹುದು. ಪ್ರೌಫೆಸರ್ ಫಿಲಿಯೋಜಾರವರ ಆಹ್ವಾನದ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ College de France ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸ. ವಿಂತೆನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಓದು ಮುಗಿಸಿ ಆರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆಗಿನ್ನೂ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಗುಂಗು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಪನ್ಯಾಸದ ನಂತರ ಸಂಜೆವರೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಡುವಿತ್ತು. ಪ್ರೌಫೆಸರ್ ಫಿಲಿಯೋಜಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿನಲ್ಲಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದರು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಳಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಯಾವ ಒಳಗಿರಿ ಬೇಕೆಂದು Curator ಕೇಳಿ ಹಸ್ತಪುತ್ತಿಗಳ ಒಂದು ಕ್ಷಾಟಲಾಗ್ ಹೊಟ್ಟಿಳ್ಳ. ನಾವು ತೆಣ್ಣಿಬ್ಬಾಗಿ ಆದರ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕಿ ಜ್ಯೋತಿಷಿಯ ಗಿಳಿಯು ಹೆಚ್ಚಿ ತೆಗೆದುಕೊಡುವಂತೆ ಯಾವುದೋ ಪುಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಎನೋ ಒಂದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದ್ವು. ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ತೋರಿಸಿದ ಒಳಗಿರಿಯ ಕಟ್ಟನ್ನು Curator ನಮ್ಮ ಕ್ರೇಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತು ಹುತಾಹಲದಿಂದ ಆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಸೋಡಿದರೆ ಅದೊಂದು ತಮಿಳು ಒಳಗಿರಿಯಾಗಿತ್ತು! ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒದಲು ಅಲ್ಲಿನ್ನೂ ಕಲಿತಿದ್ದ ತಮಿಳು ಆಕ್ಷರಚಳ್ಳಾನೆಂದಿಂದ ಆ ಒಳಗಿರಿಯಲ್ಲಿ 'ಕೂ..ಡ..ಲ..ಸಂಗ..ಮ..ದೇವಾ' ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದು ನಮ್ಮ ಭೂಮೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೌಫೆಸರ್ ಫಿಲಿಯೋಜಾರವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ ಅವರೂ ಸಹ ಭೂತಗಳನ್ನಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೋಡಿ ನಾವು ಒದಿದ್ದು ಸರಿಯಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯಂದು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಒಂದು ಮೇಲೆ ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ತಮಿಟು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆಯಲು ಕಲಿತುಕೊಂಡು 1985 ರ ಆಕ್ಷೋಬರ್ ತಿಂಗಳು ಹೋಗಿ ಈ ಬಾರಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಅದೇ ತಾಳಿಗರಿ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಪಡೆದು ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣನ್ನು ನಾವೇ ನಂಬಲಾರದಾದೆವು. ಅದು ನಿಸಂಕಲನೆಯಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳ ತಮಿಟು ಭಾಷಾಂತರದ ಒಳಗಿರಿಯಾಗಿತ್ತು! 'ಶೀವಮಯಂ, ವಸವಣ್ಣರ್ ವಸನಮ್, ಪಿಂಡತ್ತಲಮ್...' ಎಂಬ ಆರಂಭದ ಒಕ್ಕಣಕೆಯ ನಂತರ

"ಉದಕತ್ತಿಲೇ ಪದಲಮಾಯ ವೈಕ್ಷಪ್ಪಟಿ
ಪಯಕೆಯಗ್ನಿಃಪೋಲೇ ಯಿರುಂದುದು,
ಶಶಿಯನುಳ ರಶತ್ತಿಲ್ಲ ರುಶಿಯೋಲೇ ಯಿರುಂದುದು,
ಅರುಂಪಿರ ಪರಿಮಳಂಪೋಲೇ ಯಿರುಂದುದು,
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
ಕಣ್ಣಯಿಸ್ ತಿನೇಗಂಪೋಲೇ ಯಿರುಂದುದು"

1

1 ಉದಕದೊಳಗೆ ಬಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಯಕೆಯ ಕಿಂಜ್ಞನಂತಿದ್ದಿತ್ತು
ಸಸಿಯೋಳಗೊ ರಸದ ರುಚಿಯಂತಿದ್ದಿತ್ತು
ನನೆಯೋಳಗೊ ಪರಿಮಳದಂತಿದ್ದಿತ್ತು
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
ಕಣ್ಣಯ ಸ್ವೇಹದಂತಿದ್ದಿತ್ತು!

ಎಂದು ಒಮ್ಮುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳು ಹನಿಗೂಡಿದವು. ಇದು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ವಚನವಾದ ‘ಲುಕರಕೆಂಜಿಗೆ ಬಯಕೆಯ ಕಿಂಬಿನಂತಿದ್ದಿತ್ತು’ ಎಂಬ ವಚನವಾಗಿದ್ದು ‘ಸಾಪೇಕ್ಷಾನಂದ್ರತೆ’ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಾಗ ಆಕೆಮಿಡಿಸಿಗೆ ಆದಂತಹ ಸಂತೋಷ ನಮ್ಮಡಾಗಿತ್ತು! ಆದರೆ ಅವನ ಹಾಗೆ ಬೀದಿಗಿಳಿಯದೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಿ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಒಂದು ವಾರ ಕಾಲ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ಇಡೀ ತಾಳೆಗರಿಯನ್ನು ತಮಿಳು ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಿದವು. ಒಲೆಗರಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುಳು ತಿಂದಿದ್ದು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು. ಭೂತಗ್ನಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನುಮಾನವಿದ್ದ ಕಡೆ ಉಹಿಸಿ ಕಂಸಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬರೆದುಕೊಂಡೆವು. ಇಂಡೋ-ಪ್ರೇಂಚ್ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಸಾರಕರಾದ ದಿವಂಗತ ಡಾ. ಮಹೇಶ್ ಘಟ್ಟಡ್ಯಾಲ್ ಅವರು ಇಲ್ಲವೇ ಅವರ ಆಪ್ತಸಹಾಯಕರಾದ ಸೈರಸ್ (Cyrus) ಅವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಬೆಳಗೆ ನಮ್ಮೆನ್ನು ಅವರ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಸಂಜೆ ವಾಪಾಸು ನಮ್ಮ ವಾಸಕ್ಷಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ ಮಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪ್ರಫಾದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಂದೋವಿಷ್ಟೀ ಗತಿ. ಆದರೂ ಸಾಹಿತ್ಯರಸದೌತಣದಲ್ಲಿ ಹೋಕ್ಕೆ ಬಿರಿಯಿವಂತೆ ತುಂಬಿದ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು! ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ತೆರೆದ್ದರೂ ಬರೆಯುವನ್ನು ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿತ್ತು! ತಾಳೆಗರಿಗಳಿಗೆ ಪೋಣಿಸಿರುವ ದಾರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲು ಮತ್ತು ಭಾಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಗ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕು ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಫಿಲಿಯೋಜಾ ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಎಲ್ಲ ಗಿರಿಗಳ ಭಾಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು (xerox) ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಗಣಕೆಕರಣಗೊಳಿಸಿ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ನಾವು ಈ ಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ವಿರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಲೆಕ್ಷಿನಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಕೃತಿಗಳಿವೆ: 1) ಪರಮರಗಿಸಿಯತಡತ್ತಲಮ್, 2) ವೀರಶೈವತತ್ವಪಷ್ಟಿರ್ಗಾಸಮ್, 3) ಮಲ್ಲಿಕಾಚುನಮಾಲ್, 4) ವಸವಣ್ಣರ ವಸನಮ್. 350 x 30 mm ಅಳತೆಯ 75 ಗಿರಿಗಳಿರುವ ಈ ಕ್ಷಿಣಿನಲ್ಲಿ 35 ನೆಯ ಗಿರಿಯಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಇರುವ ‘ವಸವಣ್ಣರ ವಸನಮ್’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯೇ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಭಕ್ತಸ್ಥಳದ 300 ವಚನಗಳ ತಮಿಳು ಅನುವಾದ. ಅನುವಾದಕರು ಯಾರೆಂದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಉಲ್ಲೇಖಿವಿಲ್ಲ.

ಈ ತಾಳೆಗರಿಯ ಕಾಲ ಶ್ರೀ.ಶ. 1780. ಇದು ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ Nantes ಎಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ 1818 ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆರಿಯಲ್ (Edouard Simon Ariel) ಅಗಿನ ಪ್ರೇಂಚ್ ಆಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಕೆಂಪ್ಲಿಂಡ್ ಪಾಂಡಿಚೆರಿಗೆ ನೋಕಾಪಡೆಯ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡು 1844 ರ ನವಂಬರ್ 15 ರಂದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಪ್ಯಾರಿಸನಲ್ಲಿ ಅಗಿನ ಪ್ರತಿಯೂ ಸಂಸ್ಕತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ E. Burnouf ಅವರಿಂದ ಸಂಸ್ಕತವನ್ನು ಕಲ್ಲಿದ್ದ ಆರಿಯಲ್ ಪಾಂಡಿಚೆರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತಮಿಳು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಕತ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ. ಕ್ಷೇಸ್ಟ್ ಮಿಷನರಿಯಾದ G. U. Pope ತಿರುಕ್ಕೂರ್ ಗ್ರಂಥವನ್ನು 1886 ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಎಡ್ಡುಡ್ಡ ಆರಿಯಲ್ 1847 ರ ಏಷಿಯಾಟಿಕ್ ಜನರಲ್ಸನಲ್ಲಿ ತಿರುವಳ್ಳುವರೂ ಮತ್ತು ತಿರುಕ್ಕೂರ್ ಒಗ್ಗೆ ಪ್ರೇಂಚ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಈತನ ತಮಿಳುಜ್ಞನವನ್ನು ಮನಗಂಡ ಸಂಸ್ಕತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ E. Burnouf ಪ್ಯಾರಿಸನಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಅಧ್ಯಯನ ಏಿರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಆರಿಯಲ್ಗೆ ದಿನಾಂಕ 23.10.1846 ರಂದು ಒಂದು ಬರೆದು ಪತ್ರವನ್ನು ಹೀಗೆ ಬರೆದರು: “It is urgent that you should qualify yourself as possible. It is not necessary that Tamil is taught in France and who will be able to fulfill this task if not the person who has gone to acquire the knowledge of this difficult and curious language in the regions where it is spoken.”

ತಮಿಳುಸಾಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪಾಂಡಿಚೆರಿಯಿಂದ ಆರಿಯಲ್ ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲೇಖಿನಗಳನ್ನು ಓದಿ ತುಂಬಾ ಸಂತಸಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕತ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ E. Burnouf 1848 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದರು: “Your last article has been well appreciated. Your annotations appeared to be innovative and substantial. Always go on in this philological way and I promise you a success not popular but serious and of best standard.” ತನ್ನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಪ್ರೇರಣಾಪದ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರೇಷಿತವಾದ ಆರಿಯಲ್ ನೋಕಾಪಡೆಯ ಗುರುತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ನಿವಾಹನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಪಾಸುವಾಗಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಲೆಕ್ಕಾಸದೆ ಗಂಭೀರ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದ. ದುರದ್ರಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಲ್ಲಾಯಿಸಿಯಾದ ಆರಿಯಲ್ ರೋಗಿಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ತನ್ನ 36ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ದಿನಾಂಕ 23.4.1854 ರಂದು ಪಾಂಡಿಚೆರಿಯಲ್ಲೇ ಮರಣಹೊಂದಿದ. ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡ. ವಾಪಾಸ್ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಗೊಂಡಿದ್ದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ಅಪ್ರತಿತ ಲೇಖಿನಗಳು, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ತಾಳೆಗರಿಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ನಗರದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಗ್ರಂಥಾಲಯ ಸೇರಿದವು. ತಮಿಳು ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಂಚ್ ಭಾಷೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಅವನ ಅನುವಾದವು ಅಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯೂ ಸದ ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿದೆ. ಅವನ ಆಪರಾಪದ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಭಕ್ತಸ್ಥಳದ ವಚನಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಅನುವಾದವ್ಯಾಪಕ ತಾಳೆಗರಿಯ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಗೆ ದೊರತದ್ದು 1985 ರಲ್ಲಿ. ‘ಎತ್ತಣ ಮಾಮರ ಎತ್ತಣ ಹೋಗಿಲೇ ಎತ್ತಣಿಂದೆತ್ತಣ ಸಂಬಂಧವಯ್ಯಾ’ ಎಂಬ ಅಲ್ಲಾಮುಷ್ಟಭಂಗಳ ವಚನ ನೆನಪಾಗಿ ಮೃ ಪ್ರಳಕ್ಷಗೊಂಡಿತು. ಎತ್ತಣ ಕಲ್ಲಾಗಿ, ಎತ್ತಣ ಪಾಂಡಿಚೆರಿ, ಎತ್ತಣ ಪ್ಯಾರಿಸ್, ಎತ್ತಣ ಸಿರಿಗೆ! 25 ವಚನಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಆಪರಾಪದ ಒಲೆಗರಿ ಇಡೀಗ ಅಚ್ಚಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ!

12.8.2009

ಶ್ರೀ ತರಳಭಾಳು ಜಗದ್ವರು
ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆರೆ

